

Rekosz, Zygfryd

Kolęda ubogich

Przegląd Pruszkowski nr 2, 5

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOLEDA UBOGICH

Bezdomny i głodny dzisiaj ciepła szuka,
Przepełniony smutkiem do serc ludzkich puka,
A miejsce przy stole wigilijnym czeka,
Bo może Bóg przyjdzie w postaci człowieka,
Może się przełamać opłatkiem z rodziną,
Choinka zapłonie, kolędy popłyną,
Otworzą się serca, poruszy sumienie:
Będziemy świętować Boże Narodzenie!

Ref. Kolędo ubogich, leć na krańce świata,
Daj im pocieszenie, a zwaśnionych brataj,
Betlejemka gwiazda niech rozświetla mrok,
A Bóg błogosławi na ten Nowy Rok.

Kiedy pierwsza gwiazdka zaprosi do stołu,
Wigilijny nastrój, siądziemy pospołu
Srebrny chleb w opłatku podzielmy wśród siebie,
By cząstka została dla biednych w potrzebie.
Dzieciąteczko Boże też pomocy czeka
Kiedy przyjdzie dobroć i miłość człowieka,
Człowiek człowiekowi wtedy będzie bratem,
Gdy do stołu siądą biedny i bogaty

Ref. Kolędo ubogich...